

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

557. An Vicarius debeat esse Doctor Juris Can. promotus in Universitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

est de gremio suo, si tamen adesset ex gremio idoneus, is ceteris paribus preferendus esset. Garc. p. 5. c. 7. n. 13. citans pro hoc declarationem S. Congreg. Barbol. *jur. eccl. l. 1. c. 32. n. 37.* Pirk. *ad tit. de off. Vicar. n. 77.* Ventrigl. *loc. cit. n. 14.* Dian. p. 8. tract. 4. resol. 57. citans Vulpe. *in pr. c. 44. n. 25.* Navarr. *in sum. Bullar. tom. 1. ite. de capit. sede vac. nu. 28.* Meroll. *ubi supra dub. 18. nu. 187.* Pignat. *tom. 7. consult. 4. n. 1.* Proceditque idipsum, dum Capitulo, negligente electio devolveretur ad Metropolitanum, ut neque is teneatur deputare Vicarium de gremio Capituli, ut Meroll. loc. cit. Marc. Anton. Genuen. *in pr. Curia Archiepisc. Neapol. c. 84. nu. 1.* apud Dian. loc. cit. Quod si vero adesset in Capitulo idoneus, deberet Metropolitanus ceteris paribus illum preferre. Diana ipse loc. cit. ed quod cum Metropolitanus in hac electione Vicarii sucedat in locum Capituli, ejusque defectum suppletat, debeat eodem pro rursus modo deputare Vicarium, quo Capitulum tenebatur. Unde sicut Metropolitanus non potest eligere non Doctorem, ita etiam eligere non potest externum, quando in Capitulo adesset aequaliter idoneus. Dian. loc. cit. Ubi tamen in Capitulo ad sint Doctores in publica universitate promoti, Capitulum ex necessitate teneat unum ex iis eligere in Vicarium, alioquin electionem fore nullam, juxta declarationem S. Congreg. quam recitant, alfruunt Garcias loc. cit. nu. 12. & ex eo Pignat. cit. consult. 4. n. 2. citans quoque Barbol. *ad cit. c. 16. resol. 24. n. 28.* Quod ipsum tamen non nisi sub hac restrictione: ceteris paribus, intelligendum puto: ita ut si quoque extra Capituli gremium extet Doctor talis excellenter, & doctior, ad eum que magis idoneus, Capitulum non prohibeat eum allumere praeter altero Capitulari suo, quod gradum doctoralem in publica Universitate obtentum parem quidem, de cetero tamen minus idoneum. Addit quoque Garcias loc. cit. n. 13. quod si in Capitulo, in quo non sunt Doctores, vel Licentiati in Jure Canonico; adesset autem in eo aliquis Juris Canonici peritus, & idoneus, is deberet eligi, alias electio esset nulla. Probat hoc ipsum tum ex illis verbis Concilii: vel alias, quantum fieri potest, idoneus: tum ex quadam S. Congregationis declaratione: quam refert num. 12. verum & hoc ipsum non nisi sub dicta limitatione: ceteris paribus, intelligendum censeo, ita ut si in Capitulo non adessent Doctores, vel Licentiati, quamvis de cetero adessent aliqui ad hoc munus idonei, si tamen haberi posset extraneus Doctor aequaliter idoneus, ac illi Capitulares idonei non Doctores, extraneus ille deberet preferri. Ita expressè tenet Diana loc. cit. in fine.

Quaatio 557. An Vicarius Capitularis necessario debeat esse Doctor, & quidem Iuris Canonici, & promotus in publica Universitate?

1. **R**esp. ad primum: Vicarius Capituli debet eligi Doctor, aut Licentiarus (intellige quando habeti potest) alias deputatio erit nulla. & devolvetur ad Metropolitanum. Meroll. loc. 3. d. 7. c. 7. dub. 18. nu. 186. Vulpe. *in pr. c. 44. num. 15.* apud Dianam loc. cit. resol. 56. Ventrigl. loc. cit. n. 12. Barbol. loc. cit. nu. 49. & 50. Pignat. *tom. 8. cons. 34. nu. 2.* Garc. loc. cit. nu. 9. & 10. referens pro hoc plures S. Congregat. Concilii ad citat. ejus loc. declarationes contra Solorzau, *de jur. Indian. tom. 2. l. 3. c. 13.*

n. 40. & seq. apud Dian. loc. cit. dum docet formam illam à Concilio prescriptam quoad eligendum Doctorem in Vicarium, non ita praeclarum videri, quin alium idoneum non Doctorem admittat; unde in arbitrio Capituli relinquatur haec alternativa (intellige Doctoris cum non Doctore) quod arbitrium ex justis causis moderari possit Capitulum. Et citat pro hac sua sententia, nempe quod verba illa Concilii: *Capitulum sede vacante constituere teneatur Vicarium, qui saltu in jure Canonico sit Docto, vel Licentiatu, vel alias quantum fieri potest, idoneum:* non excludatur Capituli arbitrium (intellige Doctorem, vel non Doctorem deputandi, etiam dum Doctor alius idoneus esset) Navarr. *conf. 2. de off. Vic. Sayrum in Florib. decis. decis. 2. codem tit. Ricc. in pr. Curia Archiepisc. Neapol. decis. 473. n. 2.* Azor p. 2. l. 3. c. 37. in fine, qui tamen ibi de hoc nihil. Item Sbroz de off. Vicar. l. ... q. 36. n. 13. qui tamen ibi solùm agit de Vicario Generali Episcopi, quem dicit, non debere necessariò esse Doctorem (quod ipsum passim docent & alii, ut Vulpe. loc. cit. Garc. loc. cit. n. 17.) modò sibi associet, & consultorem habeat Juris Canonici peritum. Testatur quoque Solorzau, se sic (nempe deputari non Doctorem ubi aderant Doctores) vidisse practicari in Limen. si, aliusque ecclesiis Indianarum. Ac denique concludit quod eti S. Congregationis Cardinalium declarationes contrarium exprefserint, & tales tantamque autoritatem habent, qualem quantumcas habere tradunt. Garc. de benef. in proximo circa finem. Zerol. in pr. Episc. p. 1. §. authoritas. in fine. Cenedo in pralt. canon. q. 6. n. 9. adhuc, ubi ex nec publicata, nec recepta, aut practicata sunt; non videri tanti ponderis esse, ut consuetudinem vincant, & conciliarem dispositionem dictam alternativam concedentem.

2. Verum tenenda responsio, pro qua hanc rationem dat Pignat. loc. cit. (quam verbo eius ex scriptis ex Fag. in c. inter ceteras de rescript. n. 46. qui ibi agebat de alio decreto Tridentini resol. 24. c. 18. quo jubentur eligi in Examinateores Synodales Magistri, seu Doctores, vel alii Clerici etiam Ordinis Mendicantium) quod eti alternativa seu disjunctiva regulariter det, & relinquat electionem, ita ut alteram ejus partem adimplere sufficiat, quando tamen est polita inter personas habentes diversas qualitates, & in primò nominatis sub maiore ratione, quam in posterioribus in secunda parte alternativa comprehensis, tunc alternativa inducat ordinem, non electionem, & ad secundam alternativam partem deveniri non debeat, nisi in subsidium, & in defectum primam, argumento cap. Metropolitano, dist. 63. ubi jubetur Metropolitanus defunctorum substitui alius ex Presbyteris, vel Diaconis; & gl. notat illis verbis designatum esse ordinem, ut ex Diaconis non eligatur Metropolitanus, nisi designetur Presbyter. Item argumento 1. heredes mei. §. fin. ff. ad Trebellum, ubi fideicommissum relatum alternativam nepotibus, vel ceteris cognatis, non debetur ceteris cognatis, quamdiu extant nepotes, qui prædicti presumuntur. Confirmatur idem ex eo, quod alias prima pars alternativa esset otiosa, nisi designaret ordinem; satis enim fuisse dare Capitulo facultatem eligendi idoneos; ad quod absurdum evitandum fatari necesse est secundam partem alternativam non esse nisi subsidiariam. Pignat. loc. cit. n. 3. ex codem Fagn. nu. 49.

3. Procedit responsio nostra ita ex iam, ut defuncti Episcopi Vicarius non Doctor superest à Capi-

Capitulo sede vacante in Vicarium Generalem confirmari seu assumi non debet. Vulp. loc. cit. Pignat. to. 7. consult. 4. n. 9. Garc. loc. cit. Barbos. cit. 6. 32. n. 50. citans plures alios juxta declarationem S. Congr. ad cit. loc. Trid. in una Macaren. apud Garc. ubi dicitur, verba illa Concilii: omnino teneantur, referri ad utrumque, scilicet confirmandum, ita ut tam confirmatus, quam constitutus habeat qualitates à Tridentino requisitas, alias electio est nulla. Item verbum illud debet, quo utitur S. Congregatio, praeclaram necessitatem importet, & actum contra geltum reddat nullum. Quin & usque adeo procedit responsio nostra, ut si in Capitulo sint Doctores idonei, hi adhuc præferendi sint aliis existentibus in eodem Capitulo non Doctoribus, et si hi non Doctores de cetero sint magis idonei, quam illi Doctores. Pignat. loc. cit. n. 6. ubi respondeatur, Concilium absolute voluisse, ut primo loco deputetur Doctores; quia, cum hi studiorum cursus peragere, & in publicis functionibus literatura periculum facere consueverunt, eos juris præsumptione sufficienter idoneos judicavit. A qua quidem juris præsumptione quemadmodum noluit posse recedi ex eo, quod aliqui aptiores & doctiores reperirentur; cum alternativa illa, ut dictum, sit ordinis, non electionis; ita nec censendum est, voluisse, ut possit recedi ex eo, quod aptiores reperirentur ex non Doctoribus.

4. Porro intelligenda hac de Vicario Capitulari ecclesia Cathedralis: non enim necesse est, ut Vicarius ecclesia Collegiarum ejus sede vacante, seu defuncto ejus Pralato, qui ordinariam, & quasi episcopalem jurisdictionem habebat, sit Doctor, aut Licentiatus. De eo enim non loquitur Concilium. Barbos. cit. n. 50. citans Rague. de voce can. q. 37 n. 6. Garc. loc. cit. n. 20. juxta declarationem S. Congreg. quam ibi recitat.

5. Resp. ad secundum, debet esse Doctor, aut Licentiatus in jure Canonico, ita ut electio Doctoris Theologi in Vicarium Capitularem sit irrita, intellige, dum Doctor Canonum haberi potest. Barbos. loc. cit. n. 53. testans sic resolutum à S. Congreg. 28. Aug. 1621. Ventrigl. loc. cit. n. 9. Garc. loc. cit. n. 14. contra Riccium in decif. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decif. 505. mordicus sustinentem electionem Doctoris Theologi in Vicarium esse validam prætermisso Canonistæ. Ratio est, quod Concilium cit. 6. 16. expressis verbis requirat eligi Doctorem, vel Licentiatum in jure Canonico: & quod quotiescumque Concilium, vel aliud decretum loquitur de Doctore, non loquatur de Magistro S. Theologia, sed de Jurisconsulto. Lotter. de te benef. l. 3. q. 7. n. 194 & ex eo Ventrigl. loc. cit. & ubicunque Concilium voluit admitti ad dignitates ecclesiasticas Theologos, eos distinctè sub vocabulo Magistrorum, non Doctorum vocavit. Ita idem Ventrigl. loc. cit. citans Trid. 8. & 12. sess. 24. Neque obstat, quod Tridentinum cit. 6. 16. utatur voce saltem dicendo: eligatur, qui saltem in jure Canonico sit Doctor. Non enim id ita intelligendum, quasi per illam particulam saltem, quæ alia subjecta includit, Concilium quoque admiserit Theologum, & quidem potius; sed ita, ut dictio illa referatur ad jus Canonico. Cum enim Jurisconsulti sint in duplice genere, nimirum in utroque Jure civili & canonico, & in jure canonico tantum, voluit Concilium, ut Vicarius esset Doctor, si non in utroque jure, sal-

tem esset Doctor in jure canonico. Ventrigl. cit. n. 10. ubi etiam ex Barbos. de dictio, dictio. 335. n. 3, addit, particulam saltem comprehendere & alia subjecta, quam expressum, si ea sint proportionabilia. Jam vero proportionatum non esse, dicere, Concilium admisisse quoq; ad Vicariatum Theologum, cum is ignarus sit professionis Vicarii, & Canonum. Rationem etiam, cur potius Canonistam, quam Theologum Doctorem constitui in Vicarium voluerit Concilium, hanc affer Diana cit. resol. 56. nempe, quod viri Theologi, eti licetissimi sint, non satis Jurisprudentia præxim & theoriam callent, & proinde multoties ex capite, & pro arbitrio sententias proferunt, & à veritatis & justitia tramite aberrent, ut Cevall. in tr. de violentiis. p. 1. gl. 6. num. 24. Axia de exhibend. auxil. casu 5.

6. Resp. ad tertium, debere esse Doctorem, vel Licentiatum promotum in publica Universitate, & non sufficere esse creatum Doctorem ex privilegio ab aliqua persona privata. Pignat. to 8. consult. 34. n. 1. testans, sic declarasse S. Congreg. in Cotrensis. 9. Maii. 1637. & in Materana 10. Decemb. 1640. Ventrigl. loc. cit. n. 5. citans Barbos. de Canon. & dignit. cult. n. 51. & in sum. decif. apostol. v. Capit. sed. vac. qui sic declaratum testetur a S. Cong. 19. Sept. 1620. Ratio hujus est, quod quandocunque Concilium loquitur de Doctoribus, loquatur de Doctoribus in publica Universitate promotis, nec verisimile sit, Concilium intelligendum quoque de graduatis extra publicas Universitates generalis studiis; cum in iis præsumatur doctrinæ defectus, & vocentur Doctores Bullati. Lotter loc. cit. à n. 125. & ex eo Ventrigl. qui & in specie n. 6. ait, non posse elegi in Vicarios Capitulares, aut etiam ad alias dignitates ecclesiasticas requirentes gradum habentes privilegia Doctoratus, quæ ab urbe Roma nullo prævio examine à particulari persona, vel certis officialibus mitti solent usque ad domum graduati, sub prætextu privilegi, vel alterius tituli, eò quod tales non dicantur, nec vere sint graduati, cum per Extravag. Pii V. de anno 1563. 1. Ianii. quæ in Bullario est constitutio 60. dicti Pontificis expresse revocata sit & annullata omnia privilegia & inducta comitibus Palatinis, ac etiam quibusvis Curia Romana officialibus, collegiis, singulisque aliis personis uniuscunque statutis, graduis, ordinis & præminentia existentibus ad Doctoratus, Licentiaturæ & Magisteri gradum promovendi per quoquaque Romanos Pontifices prædecessores suos, ac etiam per ipsum Pium, etiæ moru proprio, deque certa scientia & plenitudine potestatis quomodolibet concessa, confirmata & innovata. Ac decretis Tridentini inhærendo decrevit & declaravit eos, qui à comitibus Palatinis, & aliis praefatis promoti fuerint, quoad dignitates, ceteraque beneficia ecclesiastica nullæ gradus prærogativæ frui, & gaudere posse. Ubi etiam hujus sua dispositio rationem addit Pontifex; nempe, quia intellecterat, hujusmodi indultarios quamplurimos, tam laicos quam clericos indoctos & inhabiles nullo prævio examine Doctores, Licentiate, & Magistros creasse, ut ad dignitates, aliisque beneficia faciliter assumerentur in animarum suarum jacturam, & quamplurimorum scandalum. Idem & multo magis dicendum de graduatis ab indultario aliquo ipsius Cesariæ, vel etiam ab ipso metu Cesare, ait Lotter. loc. cit. à n.

Tract. III. Cap. IV.

214

mer. n. 31. non solum quia respectu facultatis theologicæ, & Juris Canonici (quos duntaxat Concilium & Pontifex considerat) deficit illius auctoritas, ut Felin. in cap. per tuas. de major. & obed. sub num. 3. sed quia, quos Papa inhabilitat in materia sibi subjектa, non potest Cæsar habilitare, etiam si admittatur, actum doctorandi esse voluntaria jurisdictionis; quatenus enim removeretur inhabilitas inducta per Papam, esset contentiosa. Videlicet his agentem pluribus Loterium a num. 133.

7. Jam verò in casu, ubi Doctor haberi non potuit, adeoque Capitulum validè elegit non Doctorem, poterit Capitulum in actu deputationis tali Vicario non Doctori à se electo dare Doctorem consultorem aliquem, alioquin poterit ipse Vicarius electus eligere sibi talēm consultorem sibi bene visum, & partibus non suspectum. Pax Jord. lib. 12. tit. 2. nu. 16. Ventrigl. loc. cit. nu. 13. Vulp. loc. cit. apud Dian. Barbos. loc. cit. n. 52. citans Sbroz. de off. Vicar. l. 1. qu. 36. nu. 13. quia tamen ibi agit de Vicario non Capituli, sed Episcopi non Doctore, quem dicit posse sibi assumere Assessorum; cum & Judices imperiti esse possint, & Rectores civitatum assumendo Assessores. Pro quo citat plurimos. Quamvis dicat Garcias p. 2. c. 7. nu. 18. & 19. graviter peccate Episcopos, qui constituant Vicarios Theologos, seu alias ad officium illud ineptos, & tenēri illos ad restitutionem dannorum inde sacerdotum: quin & ad restitutionem assessoriarum; ut vocant, seu expensarum, quas tales Vicarii faciunt solvi à partibus Assessori, & hunc in finem iniquè extorquent (uti & ipsi tales Vicarii ad hanc restitutionem tenentur) cùm Episcopi gratis teneantur administrare justitiam, seu ponere, qui eam administrent.

8. Notanda denique hic sunt, quæ habet Garcias loc. cit. a nu. 14. ubi: sed id malè servatur in ecclesiis hujus regni (intellige Hispaniæ) nam Capitula se de vacante non curant eligere Vicarios Doctores authenticos in iure canonico, licet adhuc in Capitulo: & si eligant unum sic gradiatum, eligunt etiam alium Theologum, vel non graduatum, quod est contra Concilium, sed Capitulu sibi omnia licere putant. Nec fieri potest, quod in quadam ecclesia hujus regni fieri intellexi; nempe per singulos duos menses eligere duos Vicarios de Capitulo; unum graduatum, seu literatum, qui exercet officium; & alium non graduatum, qui non exercet, accipit tamen medietatem emolumenterum officii: & est simonia, & contra titul. ne Prelati vices suas, nam in effectu est eligere graduatum in Vicarium cum onere dandi medietatem emolumenterum alteri, qui solo nomine est Vicarius. Sicut etiam est simonia, & contra dictum titul. convenire Canonicos, quod quicunque illorum eligatur in Vicarium, teneatur dividere cum aliis Canonici salaryum, & emolumenta officii. Unde jam prædictæ electiones tanquam simoniæ sunt nullæ, & si electi renentur dimittere officium, licet non incurunt excommunicationem; quia non est beneficium, nec Ordo, ut Navar. conf. 1. tit. ne Prelati vices suas. Ita Garcias.

Quæstio 558. Num eligi in Vicarium possit Parochus?

1. R Esp. Tametsi Canonicus de Capitulo habens cetera requisita exercens in eadem ecclesia & civitate curam animarum, eligi possit in Vicarium Capitularem, Barbos. Jur. eccl. l. 1. c. 32. n. 38. Ventrigl. loc. cit. n. 15. Pignat. ro. 7. consult. 4.

n. 6. prout resolvit S. Congregatio præposita n. 2. gotis Episcoporum, & Regular. in una Oriens. 19. Maij 1619. apud Barbos. modò tamen utrique officio, nempe Parochi, & Vicarii (ut videtur supponere dicta declaratio) satisfacere possit. De ceterò tamen, ut inquit Pignat, loc. cit. n. 6. in fin. generale est, Parochum & Vicarium esse officia male compatabilia in eadem persona ex mente dicta S. Congr. 19. Iunij 1603. ex eo, quod ut quis bene exerceat alterum ex dictis officiis, alteri necessarium defessa cogitur, ut eadem Congregatio in Surina 15. Nov. 1640. Unde licet talis Parochus urbanus habens in ipsa Cathedrali curam animarum, vel ex hoc ipso residere censemur residentiam materiali, quod habet in urbe, & apud ecclesiam illam, in qua habet curam animarum, non tamen censemur residentiam formalis, quia consistit in exercito munera pastoralis, ad qualcum tenentur Parochi, ut Sylv. v. residere n. 1. Angel. Tabiena v. eod. Zerol. in pr. v. parochi. s. 4. Barbos. de pof. Episc. alleg. 71. n. 3. Garcias de benef. p. 2. c. 2. n. 179. apud Pignat. n. 7. juxta Trid. sess. 23. c. 1. dum inculcans debitum pastoralis cura animarum inculcat residentiam, quæ pascat & regat, non inquam, censemur residere residentiam formalis, si ea, quæ munera pastoralis sunt vi munera Vicarii exercere impeditur.

2. Parochus tamen exterus, vel diaconatus omnino eligi nequit in Vicarium Capitularem. AA. iidem ut & Merol. ro. 3. d. 7. du. 18. n. 191. Vulp. in prof. iudic. eccl. c. 44. n. 8. apud Dian. loc. cit. resol. 58. prout etiam dictum fuit in citata declaratione decisiones contrarias, seu negantes Parochum eligi posse in Vicarium, intelligendas de tali Parochio rurali. Quod adeò verum est, ut ne ipse quidem Episcopus absque dispensatione apostolica possit in sui servitium habere Parochum, nec eum occupare in servitio ecclesie Cathedralis, ut nempe sit Vicarius, Visitator, &c. Pignat. loc. cit. n. 4. citans Navar. l. 2. tit. 22. de resident. parochi. nu. 166. & seq. Gonz. ad reg. 8. gl. 6. n. 258. Barbos. de off. Episc. p. 3. alleg. 53. n. 85. Zerol. in pr. Episc. p. 2. c. 3. n. 27. Garc. de benef. p. 3. c. 2. n. 42. & c. Ratio responsionis & disparitatis est: quia imprimis talis Parochus exterus non est de gremio Capituli: dein ratione cura animarum tenetur jure divino & canonico residente. Trid. sess. 23. c. 1. Pign. loc. cit. n. 3. Lef. de iust. l. 2. c. 4. dub. 29. n. 153. Lotter. de re benef. l. 3. c. 27. n. 37. citans D. Tho. 2. 2. q. 185. a. 5. & ibi Cajet. Soto de iust. & jure l. 10. q. 3. a. 1. l. 2. 3. Zypa. in analyt. l. 3. de cler. non resident. n. 7. & plures alios. Quæ residentia aliter non est dispensabilis, quam ex suppositione majoris commodi & utilitatis ipsius ecclesie per interpretationem ejusdem juris divini, ut ait Lotter. n. 40. de quo vide Azor. Inst. mor. p. 2. l. 7. c. 4. vide & me ipsum For. Benf. p. 1. q. 386. & seq. & præterim q. 386. Atq; ita Parochum, ne resideat, nulla excusat consuetudo: nec secundum S. Congr. Concilii excusat servitium Episcopi, aut Cathedralis, aut officii Inquisitionis. Pign. loc. cit. n. 4. ex Sa v. residentia. n. 1. Et Episcopum uti non posse operâ Parochi in visitatione, vel alio servitio sua diœcesis, nisi pro tempore alias permisso, nimirum duorum mensium. Possevin. de off. curati. c. 1. n. 12. Quarant. in sum. Bull. v. residentia apud Pign. loc. cit. n. 4. Sed & vix considerari potest urgens necessitas (in quo casu adhuc requiritur dispensatio, ut Lotter. loc. cit. nu. 40. & seq.) vel utilitas ecclesie; cum verisimile non sit, præter unum talēm Parochum nou reperiri alios & quæ idoneos in tota diaœcesi, ac præcipue in Capitulo Cathedrali, cuius Canonicos jura præsumunt peri-